

V E N D I M
Nr.22, datë 25.7.2003

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fehmi Abdiu	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Zija Vuci	Anëtar i “ “
Alfred Karamuço	Anëtar i “ “
Kristofor Peçi	Anëtar i “ “
Kujtim Puto	Anëtar i “ “
Xhezair Zaganjori	Anëtar i “ “
Petrit Plloçi	Anëtar i “ “
Sokol Sadushi	Anëtar i “ “
Gjergj Sauli	Anëtar i “ “

me sekretare Arbenka Lalica, më datën 9.6.2003, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.25 Akti që i përket:

KËRKUES: RRAPUSH HOXHA, përfaqësuar nga avokatët Evelina Qirjako e Vangjel Kosta, me prokurë.

SUBJEKTE TE INTERESUARA:

1. ARTUR BANO, në mungesë.
2. BASHKIA E QYTETIT VLORE, përfaqësuar zoti Vaso Strakosha, me autorizim.
3. KOMISIONI I KTHIMIT DHE KOMPENSIMIT TE PRONAVE VLORE, në mungesë.

OBJEKTI: Shfuqizimi si antikushtetues i vendimit nr.1215, datë 13.11.2001 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 41/1, 42 dhe 131/f të Kushtetutës

Kërkuesi ka parashtruar këto shkaqe për shfuqizimin e vendimit të mësipërm:

- Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka realizuar një proces jo të rregullt ligjor sepse vendimin e ka dhënë mbi bazën e rivlerësimit të provave të administruara nga gjykata e faktit, duke tejkaluar kompetencat e parashikuara në nenin 472 të Kodit të Procedurës Civile;

- Me këtë vendim, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka shkelur parimin e “gjykatës kompetente”, të parashikuar në nenin 6 të Konventës Europiane të të Drejtave të Njeriut dhe në nenin 42 të Kushtetutës të Republikës së Shqipërisë;

- Kolegji civil, duke tejkaluar kompetencat ka cënuar parimin e “paanësisë” sepse i ka vënë palët në pozita të pabarabarta gjatë shqyrtimit të çështjes. Ai ka cenuar njëkohësisht edhe parimin e ndarjes së pushteteve sepse ka zgjeruar kufijtë e shqyrtimit të çështjes tej atyre të parashikuara nga pushteti legjislativ.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes Gjergj Sauli, përfaqësuesit e kërkuesit, të subjektit të interesuar dhe shqyrtoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

Nga materialet e ndodhura në dosje rezulton se kërkuesit Rrapush Hoxha, me vendim nr.90, datë 18.10.1995 të Komisionit të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave të qytetit Vlorë, i është dhënë për kompensim një truall prej 3492 m2 në lagjen “Partizani”. Nga sipërfaqja e këtij trualli, Bashkia e qytetit Vlorë i ka dhënë subjektit të interesuar Artur Bano, 1600 m2 me qira njëvjeçare, për ta përdorur si terren sportiv.

Kërkuesi, me cilësinë e paditësit, ka kërkuar gjyqësisht detyrimin e subjekteve të interesuara

që t'i dorëzojnë truallin e dhënë për kompensim prej komisionit, si dhe pushimin e cenimit të pronësisë mbi këtë truall. Në përgjigje të padisë, subjektet e interesuara, kanë paraqitur në gjykatë kundërpadinë e tyre me të cilën kanë kërkuar anulimin e vendimit nr.90, datë 18.10.1995 të Komisionit të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave.

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Vlorë, me vendimin nr.445, datë 12.5.1999, ka vendosur detyrimin e të paditurve që t'i lirojnë dhe dorëzojnë kërkuarit sipërfaqen e truallit prej 1600 m², rrëzimin e padisë për cenimin e pronësisë dhe rrëzimin e kundërpadisë për anulimin e vendimit nr.90, datë 18.10.1995 të Komisionit të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave. Këtë vendim e ka lënë në fuqi Gjykata e Apelit Vlorë me vendimin nr.229, datë 12.5.2000.

Në bazë të rekursit të paraqitur nga Bashkia Vlorë, me cilësinë e palës së paditur, kundërpaditëse, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.1215, datë 13.11.2001, ka ndryshuar vendimin e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë dhe të Gjykatës së Apelit Vlorë dhe ka vendosur rrëzimin e padisë dhe pranimin e kundërpadisë.

Gjykata Kushtetuese, pas analizës së shkaqeve të parashtruara nga kërkuarisi për shfuqizimin si antikushtetues të vendimit nr.1215, datë 13.11.2001 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, arriti në përfundimin se kërkesa e paraqitur nga kërkuarisi duhet rrëzuar.

Sipas nenit 472 të Kodit të Procedurës Civile, Gjykata e Lartë, shqyrton rekurse për vendimet e shpallura nga gjykata e apelit dhe gjykata e rrethit, në rastet që parashikohen në këtë Kod. Nga përmbajtja e kësaj dispozite, rezulton se në të janë përcaktuar në mënyrë taksative rastet kur vihet në lëvizje Gjykata e Lartë. Kërkuarisi me kërkesën e paraqitur Gjykatës Kushtetuese, pretendon se për çështjen në gjykim, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, ka shqyrtuar rekursin jashtë këtyre rasteve.

Sipas kërkuarist, Kolegji ka tejkaluar kompetencat e veta sepse ka bërë rivlerësimin e fakteve të administruara nga gjykatat, duke e quajtur të zënë truallin e dhënë për kompensim, për shkak se ai "... figuron në hartat e urbanistikës si shesh sportiv ..." dhe se "... është përdorur si terren sportiv që para çlirimit të vendit ...".

Për këtë rivlerësim të fakteve që ka sjellë ndryshimin e vendimeve të gjykatave, kërkuarisi pretendon se Kolegji Civil ka zhvilluar një proces jo të rregullt ligjor, duke shkelur parimin e "gjykatës kompetente", të parashikuar në nenin 6 të Konventës Europiane të të Drejtave të Njeriut; parimin e "paanësisë" si dhe parimin e "ndarjes së pushteteve", duke zgjeruar kufijtë e shqyrtimit të çështjes tej atyre të parashikuara nga pushteti legjislativ.

Në kundërshtim me pretendimet e kërkuarist, Gjykata Kushtetuese çmon se Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, nuk ka tejkaluar kompetencat e caktuara në ligjin procedural, por ka shqyrtuar bazueshmërinë në ligj të vendimeve të ankimuara me rekurs, gjë që është në funksion të saj si Gjykatë e Lartë.

Nga shqyrtimi i materialeve të çështjes rezultoi se Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, duke e quajtur truallin e dhënë për kompensim kërkuarist si terren sportiv dhe duke e vlerësuar këtë fakt si të njohur botërisht si të tillë, në thelb nuk ka arritur në konkluzione të kundërta. Arsyeja është se ky fakt nuk është kontestuar asnjëherë prej palëve në gjykim, pasi dihej që trualli kishte një destinacion të tillë. Gjykata Kushtetuese çmon se Kolegji Civil nuk ka tejkaluar kompetencat e veta edhe kur truallin e ka quajtur të zënë. Ai, duke konstatuar se terreni sportiv është truall i zënë për qëllime publike, ka bërë vlerësimin juridik të këtij fakti në përputhje me aktet ligjore në fuqi.

Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, në ushtrim të kompetencave të veta ka shqyrtuar bazën ligjore të vendimit të dhënë nga gjykata e rrethit dhe nga ajo e apelit dhe i ka gjetur këto vendime të paligjshme. Paligjshmëria e këtyre vendimeve konsiston në faktin se nga gjykatat, është quajtur e bazuar kërkesë padia e kërkuarist dhe është vlerësuar i ligjshëm vendimi nr.90, datë 18.10.1995 i Komisionit të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave në kushtet, kur ky vendim, është marrë në kundërshtim me ligjin "Për kthimin dhe Kompensimin e Pronave ish-Pronarëve" dhe me kërkesat e pikës 6 të vendimit nr.301, datë 14.6.1993 të Këshillit të Ministrave, marrë në zbatim të këtij ligji.

Sipas kësaj pike të vendimit, organi kompetent për të caktuar zona me truall të lirë për kompensim është Seksioni i Urbanistikës së rrethit Vlorë, kurse trualli që iu dha kërkuarist nuk ishte përcaktuar si truall i lirë për kompensim nga ky organ.

Vendimi i komisionit, është vlerësuar nga kolegji civil se është marrë në kundërshtim me ligjin edhe për faktin se kryetar i tij ka qenë vetë kërkuarisi, i cili për konflikt interesash nuk duhet të merrte pjesë në mbledhjen e komisionit, ku shqyrtohej çështja e tij.

Nisur nga argumentet e parashtruara më lart, Gjykata Kushtetuese konkludon përfundimisht se

për çështjen në gjykim, nuk u vërtetua të jetë zhvilluar procesi i parregullt ligjor i pretenduar nga kërkuksi dhe se nuk janë shkelur parimet kushtetuese të pretenduara prej tij.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në bazë të nenit 72 e vijues të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

V E N D O S I:

- Rrëzimin e kërkesës.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.